

● ACV
P.U.L.S
magazine

IN OVERLEG GAAN WE VOORUIT

**WACHTEN KAN
NIET MEER IN
DE NON-PROFIT
DECATHLON ZET
VAKBOND
BUITENSPEL**

Maandblad van Acv Puls
128ste jaargang - nummer 3 - maart-april 2024 P3A9229

Ontdek meer op
www.acv-puls.be

03 STANDPUNT
Vakbondstractor,
boerendelegee

**10 ACV PULS IS KLAAR
VOOR DE STEMBUS**
Het werk begint
pas na de sociale
verkiezingen!

13 INDEX

14 SNAPSHOTS
Over zorgplicht,
mentale gezondheid,
Amazon en een
cupcakeactie in de
retailsector

**19 ACV PULS OP SOCIALE
MEDIA**

20 DE BETERMAKERS
Ook als alles
ogenschijnlijk goed
gaat, is vakbondswerk
nodig

21 VRAAG VAN DE MAAND
Wat als je wil
opkomen bij
de politieke
verkiezingen?

22 PUZZELPAGINA

23 VRIJE TIJD

04

DECATHLON ZET SOCIAAL OVERLEG BUITENSPEL

Decathlon wil het logistiek centrum in Willebroek sluiten. Tijd voor overleg met de personeelsvertegenwoordigers over de gevolgen voor het personeel of eventuele alternatieven, zou je denken. Maar daar doet Decathlon niet aan mee.

06

VERZEKERAARS MOETEN DEPRESSIE VERGOEDEN ALS ELKE ANDERE ZIEKTE

Elke ziekte, fysiek of psychisch, moet op dezelfde manier beschermd worden. Dat bevestigde het Arbeidshof na een klacht van een werkneemster die naar de rechter trok om haar discriminatie op basis van gezondheidstoestand aan te klagen.

08

“ALS AMBITIEUZE, MONDIGE VROUW VAN KLEUR WAS IK ALLES WAT EXTREEMRECHTS VERAFSCHUWDE”

In de rechtszaak tegen Schild & Vrienden stelde Jihad Van Puymbroeck zich burgerlijke partij. De jonge vrouw was slachtoffer van massale online haat. “Als ik Jolien had geheten, was deze gerichte racistische online haatcampagne er nooit geweest.”

12

DELHAIZE, ÉÉN JAAR LATER

Ondanks massaal protest zijn alle Delhaizevestigingen intussen in ‘zelfstandige’ handen. Met Kristel Van Damme van Acv Puls blikken we terug op een bewogen jaar in de retail. Maar ook vooruit. Want uit het verhaal heeft ze ook lessen voor de toekomst getrokken.

16

ACV PULS LEGT EISENPAKKET VOOR DE NON-PROFIT OP TAFEL

Wachten kan niet meer, is de boodschap. Om de wachtlijsten weg te werken en tegelijk ook de loonen arbeidsvoorwaarden op te krikken volstaat het terughoudend beleid niet. Als de overheid niet van de ene zorgcrisis in de andere wil blijven sukkelen, is er meer nodig.

Standpunt

VAKBONDSTRACTOR, BOERENDELEEGE

1 Lieveke Norga - Algemeen secretaris | 2 Portret: Wouter Van Vooren

Je kon er niet omheen. De acties van boze boeren waren alomtegenwoordig in de media, op café en in de huiskamer. Ook in vakbondsmiddens ging het protest niet onopgemerkt voorbij.

Actievoeren, je hoeft het ons niet te leren. Het is een essentieel onderdeel van onze impactstrategie om op straat de omvang te tonen van de groep mensen die het menens is met een bepaalde zorg of bekommernis. Zo leggen we gewicht in de schaal en geven we extra vuur aan een beweging.

Want wie erbij is, voelt zich gesterkt door vele anderen. Daarom ook hebben we heftig gereageerd tegen de groeiende politieke ontrading rond die vorm van maatschappelijke betrokkenheid. Een democratie heeft inspraak én tegenspraak nodig. Publieke acties zijn daar een wezenlijk onderdeel van.

Gemengd waren dan ook onze gevoelens bij de allereerste boerenprotesten: een resem wegblokkades waarbij de gemiddelde vakbondsmars bleek wegtrekt, had een forse impact op verkeer en economie, maar kreeg langs politieke kant onmiddellijk erkenning. Terecht. Mensen sluiten niet voor hun plezier een snelweg af. Oprecht luisteren is dan een allereerste voorwaarde om tot oplossingen te komen – en overigens ook een onmisbaar ingrediënt in de strijd tegen extreemrechts.

Voor ons als vakbond voelde die politieke reactiebereidheid helaas ook wat wrang en frustrerend aan. Misschien moeten wij ook sparen voor een tractor om gehoord te worden? Want de politieke interesse is veel minder als wij pleiten voor vrije

loononderhandelingen in sectoren met *boomende* winsten, als we op straat komen voor een zorgzame financiering van de sociale zekerheid of als we aan een Delhaizewinkel willen verduidelijken hoe sociale afbraak kansen op een acceptabel inkomen kapot maakt.

In positieve zin onthouden we het respect voor actievoerders waar politici met wat goede wil toe in staat blijken. Daar herinneren we hen later graag nog eens aan. Bovendien zijn een deel van de boerenmotieven ook de onze. We supporteren krachtig voor iedereen die ijvert voor een fatsoenlijk inkomen voor ieder lid van onze samenleving. Dat de belangen van grote bedrijven en ketens dat soms in de weg staan, is een herkenbare analyse. De omslag naar een economie, productie en ook landbouwmodel dat de grenzen van de planeet erkent, is broodnodig. Inspraak en betrokkenheid zijn daarin essentieel. De gemiste politieke kansen om echte participatie van boeren te organiseren, tonen nu voluit hun effect. Werkgeluk voor ieder in een duurzame omgeving en met een billijk inkomen is een ambitieus perspectief dat fundamentele vraagstukken opwerpt. Het debat daarrond zal de komende jaren nog meer op scherp komen. Boeren en vakbonden zouden wel eens parallelle belangen kunnen ontdekken tegenover een tegenstander die vooral gedreven wordt door winstambities op de korte termijn.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Veerle Verleyen • Sudermanstraat 5 • 2000 Antwerpen – COÖRDINATIE Jan Deceunynck

REDACTIECOMITÉ Jan Bellens, Ben Catteau, Max De Boeck, Jan Deceunynck, Jerom Jacobs, Tom Van Aken,
Sofie Van Der Vreken, Chris Van Droogenbroeck, Veerle Verleyen, Frederik Vermeulen

VORMGEVING Peer De Maeyer – DRUKKERIJ Dessain Printing

REDACTIE EN ADMINISTRATIE Sudermanstraat 5 • 2000 Antwerpen – communicatiedienst.acv-puls@acv-csc.be

ACV PULS MAGAZINE wordt gedrukt op verbeterd krantenpapier. Dit papier wordt gemaakt op basis van gerecycleerd materiaal.

facebook.com/acvpuls | twitter.com/acvpuls | instagram.com/acvpuls

Decathlon zet sociaal overleg buitenspel

“DE DIRECTIE REGEERT ALS EEN DICTATOR!”

Decathlon wil het logistiek centrum in Willebroek sluiten. Tijd voor overleg met de personeelsvertegenwoordigers over de gevolgen voor het personeel of eventuele alternatieven, zou je denken. Maar daar doet Decathlon niet aan mee. Het bedrijf weigert elk overleg met de verkozen personeelsafgevaardigden.

🗣️ Jan Deceunynck | 🗣️ Rebecca Fertinel

“Decathlon noemt zichzelf een ‘bevrijde onderneming’,” legt Erika Lambert van ACV Puls uit. “Decathlon heeft zich ‘bevrijd’ van sociaal overleg. Het bedrijf wil enkel rechtstreekse communicatie met individuele personeelsleden. Tijdens een jaarlijks ‘bilan’-event krijgen alle aanwezigen informatie over de plannen van het bedrijf. Ruimte voor overleg of een weerwoord is daar natuurlijk niet. En aansluitend mag iedereen dan gezellig ontspannend gaan sporten. Daar stopt de informatie. Decathlon weigert het gesprek aan te gaan met vakbondsafgevaardigden. Het antwoordt met ‘no comment’ op alle vragen. De wettelijk verplichte vergaderingen met de vakbond gaan formeel nog door, maar van dialoog is daar al lang geen sprake meer. Er wordt geen informatie gedeeld en nog minder besproken.”

Kan dat zomaar?

LAMBERT: “Nee. Wettelijk is het bedrijf verplicht om informatie te verstrekken en te overleggen over een aantal punten. In het geval van het voornemen om het logistiek centrum te sluiten moet de vakbond geïnformeerd en betrokken worden. Maar niks daarvan. Onze verkozenen krijgen geen informatie over de timing, de redenen, de planning... Er is geen enkele bereidheid om de vakbond op enige manier te betrekken. Het bedrijf legt die wettelijke verplichting koud naast zich neer. We hebben daarom in december een strafklacht neergelegd bij het arbeidsauditoraat, wegens overduidelijke inbreuken op de wet. Maar daar hebben we sindsdien niks meer van gehoord. De arbeidsauditeur

heeft de handen vol met tal van dossiers. Dit is het zoveelste in de rij. Het kan dus nog wel even duren voor het effectief op tafel komt. En ondertussen doet Decathlon gewoon verder. We schakelden ook de arbeidsinspectie in om te bemiddelen, maar de inspecteur mocht de vergaderzaal niet in. In maart trokken we ook naar het parlement toen het dossier daar op tafel werd gelegd. Maar ook dat leverde nog niks concreets op. Allemaal heel frustrerend. Ik word er een beetje moedeloos van. Het is zoals een hardrijder die de overtredingen opstapelt, maar niet van de weg wordt gehaald door de politie. Er is nood aan betere manieren om overduidelijke overtredingen te stoppen.”

Hoe is het intussen met het personeel in Willebroek?

LAMBERT: “Het e-commerce deel van het logistiek centrum is intussen gesloten. Verhuisd naar Nederland. Over het gewone logistieke deel blijft onduidelijk wanneer de werkzaamheden stopgezet worden. Het personeel weet niet wat er met hen gaat gebeuren. Een aantal zijn al vertrokken op eigen initiatief. Dat heeft Decathlon natuurlijk graag. Want zo komen ze er goedkoop vanaf. Andere zijn ziek van de stress. Nog andere zitten thuis zonder informatie over hoe het verder gaat. In de wandelingen horen we dat het logistiek centrum sluit eind 2024. Maar officieel krijgen we geen bevestiging over wat, hoe en wanneer. Het is een beetje als vechten tegen geesten. Ik begrijp dat het voor Decathlon niet fijn is dat de gouden jaren voorbij zijn en ze nu minder fijne boodschappen moeten brengen. Maar

zwijgen is geen optie. Overleg kan helpen om perspectief te zien. En te bieden aan het personeel!”

Hoe reageren de vakbondsafgevaardigden?

LAMBERT: “Ze blijven proberen. Ze kunnen nog altijd hun collega’s informeren over hun rechten. Maar als ze een probleem aankaarten bij de directie, krijgen ze geen antwoord. Het bedrijf praat enkel met personeelsleden zelf, niet met hun vertegenwoordigers. Afgevaardigden kunnen ook geen problemen meer signaleren die zich voordoen in bepaalde vestigingen, zoals problemen met de verwarming. Ze kunnen zelfs geen andere vestigingen meer bezoeken om te polsen naar wat er leeft. Meer zelfs, ze worden *gebasht* door de directie. Vakbondswerk wordt gesanctioneerd. Personeelsvertegenwoordigers die opkomen voor hun collega’s worden aangemaand om hun vakbondsuren terug te betalen. En wie ingaat tegen de wil van de directie, wordt weggezet als ‘bedrijfsonvriendelijk’. Een beetje zoals Poetin in Rusland alle tegenstand criminaliseert. Het gaat echt ver.”

“Personeelsvertegenwoordigers worden aangemaand om hun vakbondsuren terug te betalen. En wie ingaat tegen de wil van de directie, wordt weggezet als ‘bedrijfsonvriendelijk.’”

Aanvullende verzekering mag niet discrimineren

DEPRESSIE IS EVEN ERNSTIG ALS ELKE ANDERE ZIEKTE

Een werknemster werd begin 2015 arbeidsongeschikt door depressie. Via haar werkgever was ze aangesloten bij een collectieve verzekering gewaarborgd inkomen. Ze ontving bovenop de uitkering van de sociale zekerheid van de verzekeraar een rente. Deze werd echter na twee jaar stopgezet. Voor mentale ziekten, depressie, fibromyalgie, CVS... bleek deze beperkt te zijn in de tijd. Voor fysieke klachten gold de beperking niet.

Chris Van Zeghbroeck | Davien Dierickx

De vrouw trok naar de rechter en voerde aan dat ze gediscrimineerd werd. Mocht ze thuis zitten wegens een beenbreuk dan zou de rente wel verder betaald worden. De arbeidsrechtbank van Mechelen gaf haar in 2022 gelijk, waarop de verzekeraar in beroep ging. Het arbeidshof van Antwerpen bevestigde eind 2023 dat het gemaakte onderscheid wel degelijk in strijd is met de Antidiscriminatiewet. De vrouw heeft dus recht op een verdere betaling van de rente, zolang haar arbeidsongeschiktheid door depressie duurt.

Kleine lettertjes

Wie de kleine lettertjes van dergelijke polissen onder de loep neemt, stelt vast dat niet alle ziekten op dezelfde manier verzekerd worden. Zo zal iemand met een fysieke aandoening, zoals een hernia, vaak beter verzekerd zijn dan de collega met een burn-out. Voor die laatste geldt meestal een beperking van twee jaar. Die tijdslimiet geldt echter niet voor een hernia. Andere verzekeraars hanteren geen tijdsbeperking maar rekenen een extra premie aan of koppelen de waarborg aan een langere wachttijd, een re-integratietraject of ze sluiten gewoon uit de dekking uit.

De verzekeraar uit het verhaal in de inleiding probeerde het onderscheid te rechtvaardigen door te stellen dat alle zieken met een depressie op gelijke wijze worden behandeld. Hij voerde ook aan dat andere verzekeraars zo'n onderscheid maken, precies om de premies betaalbaar

De Antidiscriminatiewet laat geen onderscheid op basis van gezondheidstoestand toe. Elke zieke, fysiek of psychisch, moet op dezelfde manier beschermd worden.

te houden. Hij argumenteerde dat psychische ziekten een langer genezingsproces kennen en dus duurder zijn voor de verzekeraar indien de uitkeringen niet in de tijd beperkt worden.

Ongerechtvaardigd onderscheid

Het arbeidshof oordeelde dat een verzekeraar onderscheiden mag aanbrengen, maar dat elk verschil de toets met de Antidiscriminatiewet moet kunnen doorstaan. Die laat geen ongerechtvaardigd onderscheid op basis van de gezondheidstoestand toe. Elke zieke, fysiek of psychisch, moet op dezelfde manier beschermd worden. Ook het argument dat psychische aandoeningen niet of moeilijker objectief vast te stellen zijn, is achterhaald. Een arts kan vandaag op basis van subjectieve vragenlijst tot een objectieve diagnose komen van een psychische aandoening. De medische wetenschap evolueert ook op dat vlak. Zo betalen ziekenfondsen vandaag een bezoek aan de psycholoog al gedeeltelijk terug. Dat was vroeger niet het geval. Ook het argument dat psychische ziekten een langer genezingsproces kennen, acht de rechter niet bewezen. De

verzekeraar blijft gebonden aan de Antidiscriminatiewet, ook als hij een financieel goed beheer nastreeft. De beslissing van de rechter stemt ons optimistisch. Burn-out of hernia? Dat mag geen verschil uitmaken voor wie ziek is en beroep doet op een verzekering gewaarborgd inkomen. Beide aandoeningen verdienen dezelfde bescherming.

De uitspraak van het arbeidshof geldt enkel in dit concrete geval. Een andere rechter kan anders oordelen, bij andere of betere bewijsvoering van de verzekeraar. Er is voorlopig geen sprake van een algemeen verbod in onderscheid tussen fysieke en psychische ziekten. Maar de verzekeringssector zal ongetwijfeld bekijken hoe ze de betaalbaarheid van dergelijke polissen kan veilig stellen. Wanneer ze meer en langer moet uitbetalen, wordt het product immers duurder.

Ben jij in een dergelijke situatie?

Worden je uitkeringen sneller stopgezet omdat je een burn-out hebt en is dat niet het geval bij je collega's met een beenbreuk? Neem dan contact op met onze dienstverleners. Je vindt hun contactgegevens op de achterpagina van dit magazine. We bekijken dan samen met jou de juridische mogelijkheden.

Veroordeling Schild & Vrienden beschermt rechtstaat tegen haat, racisme en fascisme

“ALS AMBITIEUZE, MONDIGE VROUW VAN KLEUR WAS IK ALLES WAT EXTREEMRECHTS VERAFSCHUWDE”

Jan Deceunynck

Op 12 maart werd Dries Van Langenhove veroordeeld door het hof van beroep voor het aanzetten tot haat en racisme. Het vonnis trekt een streep onder een lang proces dat in 2018 begon. Jihad Van Puymbroeck stelde zich burgerlijke partij in de zaak. Toen zij in 2018 bij de VRT begon werd ze door Van Langenhove en Schild & Vrienden massaal online aangevallen en psychologisch onder druk gezet. Maar zelfs na haar vertrek bij de VRT bleven de haatberichten komen.

“Als ambitieuze, mondige vrouw van kleur was ik alles wat zij verafschuwden,” legt Jihad uit. “Als ik Jolien heette, was deze gerichte racistische online haatcampagne er nooit geweest. Ze hebben er alles aan gedaan om mij mijn job te ontzeggen. Maar hun haat was niet alleen tegen mij gericht. Ik heb me in het proces burgerlijke partij gesteld omdat ik zelf erkenning wil voor wat mij is aangedaan, maar ook om een signaal te geven aan de samenleving. De rechtstaat moet paal en perk stellen aan haat, racisme en discriminatie die zich richt tegen minderheidsgroepen.”

Het gaat dus niet enkel om jouw eigen verhaal?

JIHAD: “Inderdaad. Mijn individueel verhaal gaat natuurlijk over racisme, over kleur. Maar vrouwen en mensen in armoede of uit de lgbtq-gemeenschap ervaren vaak hetzelfde. Ik ben maar één voorbeeld van hoe extreemrechts probeert om minderheden opzij te zetten. Het wordt dan ook tijd dat we strijdperken verbinden. Armoede-organisaties, vakbonden, vrouwenverenigingen, de antiracisembeweging en de lgbtq-gemeenschap hebben meer met elkaar gemeen dan ze soms denken. Ze moeten gezamenlijk de strijd aangaan. Platform 2103, het Groot Verzet en de 8-mei-coalitie,

zijn gemeenschappelijke initiatieven van het brede middenveld. Net zoals aan de verzetsbeweging rondom de rechtszaak tegen Schild en Vrienden. Dat is cruciaal.”

Maar intussen groeit extreemrechts in de peilingen...

JIHAD: “Niet alleen in de peilingen. Extreemrechts is overall. Het is mainstream geworden. In de media is het cordon al lang doorbroken. Zowat een derde van het 70-puntenprogramma van het Vlaams Blok is intussen gerealiseerd, ook zonder extreemrechtse meerderheid. Ook het extreemrechtse taalgebruik is alomtegenwoordig. Dat maakt extreemrechts alleen maar sterker. En is meer dan ooit nood aan een krachtig en verenigd alternatief aan de andere kant.”

Je stelt dat je zelf geen zin hebt om nog te praten met extreemrechts. Niet met partijen, maar ook niet met hun kiezers. Waarom niet?

JIHAD: “Ik vind het te uitpuittend. We zijn al zo lang met hen aan het praten en het luisteren naar hen, om hen te begrijpen. We begrijpen ze nu wel. Ik vind het belangrijker om te praten met de doelwitten van extreemrechts. Hoe ga je ermee om? Hoe kan je je verweren? Hoe kunnen organisaties hen ondersteunen of voorkomen dat mensen slachtoffer

worden van extreemrechtse haat? Onderschat het effect van zware intimidatie en georkestreerde en georganiseerde intimidatie niet: als doelwit ben je dermate gekwetst, dat je veelal geïsoleerd komt te staan en zwijgt. Dat blijkt ook uit getuigenissen van vrouwen en non-binaire personen met migratieachtergrond die in een recente publicatie van KifKif, Sankaa en Hand in Hand worden gebundeld. Het moet duidelijk zijn dat online haat, racisme, seksisme en queerfobie geen politiek wapen of verdienmodel mogen zijn.” “Maar het is niet omdat ik zelf de dialoog niet meer wil aangaan, dat ik die dialoog met extreemrechtse kiezers verkeerd vind. Hun strategie is doelbewust mensen tegen mekaar op te zetten, om het niet te moeten hebben over hun dagdagelijkse gemeenschappelijke problemen. Ik vind het belangrijk dat organisaties die de strijd tegen racisme niet als core business hebben, dat wel doen. Ik geloof sterk in bondgenoten die op hun manier mee de strijd aangaan en zich mee vooraan opstellen in de strijd tegen racisme en uitsluiting. We hebben nood aan bondgenoten die mensen perspectief bieden en verenigen in de strijd voor gelijkheid en sociale bescherming”

Meer weten over dit thema?

Lees het onderzoeksrapport Vrijheid van meningsuiting? van Kif Kif, Sankaa en Hand in Hand. Daarin vind je getuigenissen over onlinehaat tegen vrouwen en non-binaire personen met migratieachtergrond.

<https://shorturl.at/uzOV8>

ACV Puls is klaar voor de stembus

HET WERK BEGINT PAS NA DE SOCIALE VERKIEZINGEN!

Jan Deceunynck | Davien Dierickx

In bedrijven en instellingen lopen kandidaten zich warm voor de sociale verkiezingen, maar ook voor wat daarna komt. Want dan begint het pas écht en willen ze als verkozen personeelsvertegenwoordiger werken aan wat voor jou belangrijk is.

Wat er op de agenda staat, hangt uiteraard af van wat er op de verschillende werkvloeren leeft. Maar wij polsten naar een aantal grote lijnen die vaak opduiken. Vind jij ook dat deze thema's de komende jaren volle aandacht verdienen? Stem dan voor de kandidaten van het ACV!

ook daar steeds terug opduiken: werkdruk, een kwalitatieve invulling van het recht op vorming, wegwerken van onzekere contracten die geen garantie bieden op een stabiel inkomen... ACV Puls is de partner van alle werknemers, ook van wie in een kleine onderneming aan de slag is."

Retail

"De voorbije jaren hebben we heel wat bereikt in de grootdistributie," blikt algemeen sectorcoördinator Kristel Van Damme terug. "We slokten akkoorden over tijdskrediet en SWT, er is een individueel recht op vorming, we verbeterden de regeling rond kinderopvang. En ondanks de loonnormwet konden we de lonen toch met tien euro per maand optrekken, kregen veel werknemers in 2021 een coronapremie en in 2023 een koopkrachtpremie. Op diezelfde lijn willen we verdergaan. Om werk en gezin beter te kunnen combineren, zetten we hard in op een vijfde week vakantie voor iedereen in de sector. En we willen een betere vergoeding voor prestaties na 18 uur voor de niet-voedingswinkels."

Ook het Delhaize-verhaal, met de verzelfstandiging van de keten, vond zijn weg naar de sociale verkiezingen. "Op sectorvlak gaan we nog harder dan vroeger op tafel kloppen voor sociaal overleg voor iedereen. Ook in zelfstandige franchisewinkels willen we mee kunnen onderhandelen over de loon- en arbeidsvoorwaarden. We merken dat een aantal thema's

"ACV Puls is de partner van alle werknemers, ook van wie in een kleine onderneming aan de slag is."

Zorg, welzijn en cultuur

De laatste sociale akkoorden van de voorbije jaren waren stappen vooruit op het vlak van loonbarema's en uurroosterplanning. Maar de uitdagingen in de sector zijn, mee door de coronacrisis, enorm op scherp gesteld. In dit magazine op pagina 16 lees je over de politieke eisen die de non-profitsector op tafel legt in aanloop naar de politieke verkiezingen.

werk georganiseerd wordt. Denk maar aan de inzet van flexi-jobs. Veel werkgevers willen daar graag gebruik van maken om de gaten te dichten, maar wij blijven pleiten voor volwaardige jobs. Een ander discussiepunt is de werkplanning. Leefbare uurroosters blijven in veel instellingen een groot probleem. Ook op andere manieren kan plaatselijk overleg over concrete arbeidsvoorwaarden een verschil maken, zoals faciliteiten voor fietsers en degelijk werkmateriaal. Onze ACV-kandidaten staan klaar om er samen met hun collega's werk van te maken!"

Diensten en financiën

"De dienstensector is een zeer gevarieerde sector," begint algemeen sectorcoördinator Elke Maes. Het is niet eenvoudig om daar grote lijnen in te trekken. Er spelen nu eenmaal andere dingen bij pakweg een begrafenisondernemer of een garage dan in een IT-bedrijf of een grootbank. "Maar overal zien we dat 'tijd' een aandachtspunt is, in alle aspecten. Tijd om werk en privé te combineren. Tijd voor vorming om in tijden van contante verandering bij te blijven. Tijd om je werk goed te kunnen doen. Leefbare werkplanningen."

Ook specifiek op ondernemingsvlak is er werk aan de winkel, legt algemeen sectorcoördinator Olivier Remy uit. "In de non-profit is vooruitgang altijd het resultaat van overleg met politiek en werkgevers. In sommige gevallen overlappen onze eisen met die van werkgevers. Denk maar aan de vraag om de sectorbudgetten te verhogen. Maar we verschillen natuurlijk vaak ook van mening over hoe

"Onze ACV-kandidaten staan klaar om er samen met hun collega's werk van te maken!"

Ook loon scoort hoog. "We zien dat werkgevers steeds meer verwachten van hun personeel – denk maar aan bijvoorbeeld flexibiliteit. Maar daar staat vaak weinig tegenover. Dat wringt. Daar willen we in overleg over praten."

Een ander issue is duurzaamheid. "Mensen vinden het belangrijk dat ze hun eigen waarden weerspiegeld zien in het bedrijfsbeleid. Denk maar aan ethische financiering of respect voor mensen- of werknemersrechten in de productieketen. En natuurlijk ook inzake milieu en klimaat. *There are no jobs on a dead planet.* Dat besef is de voorbije jaren echt wel gegroeid."

Delhaize, één jaar later

DE AANPAK VAN DELHAIZE LEGDE FOUTEN IN DE WET BLOOT

Jan Deceunynck | ID/Hatim Kaghat

Op 7 maart 2023 kondigde Delhaize aan alle winkels te willen verzelfstandigen. Ondanks massaal protest zijn alle Delhaizevestigingen intussen in 'zelfstandige' handen. Met Kristel Van Damme van acv Puls blikken we terug op een bewogen jaar in de retail.

Hoe gaat het intussen met het getroffen personeel?

VAN DAMME: "Een aantal hebben Delhaize, en vaak zelfs de sector verlaten. Ze doen nu vaak iets heel anders. De werknemers die overstapten naar de verzelfstandigde winkels hebben intussen wel de klik gemaakt. Hoe Delhaize hen in de uitverkoop heeft gezet, heeft diepe wonden geslagen. Maar ze weten ook wel dat hun nieuwe werkgever daar niets aan kan doen. Dus ze maken er het beste van."

Hoe zit het met hun arbeidsvoorwaarden in de verzelfstandigde winkels? Zijn de vroegere afspraken behouden?

VAN DAMME: "Grotendeels wel. Het grote verschil is dat het personeel nu veel vaker wordt gevraagd om op zondag te werken. Ze worden ook polyvalenter ingezet. Dat lijkt misschien futiel, maar het valt soms zwaar voor mensen die het altijd anders gewoon zijn geweest."

Door de verzelfstandiging verhuisde het personeel naar een ander paritair comité. Wat betekent dat in de praktijk?

VAN DAMME: "Het grote verschil is natuurlijk dat er in dat nieuwe paritair comité geen vakbondswerk is, en dus ook geen personeelsvertegenwoordigers. Vroeger konden die de brug slaan naar de directie als er een probleem was. Nu kan dat niet meer. De personeelsvertegenwoordigers van vroeger zijn in de praktijk vaak nog altijd een aanspreekpunt

en een belangrijke bron van informatie voor hun collega's. Maar ze kunnen niet meer bemiddelen. In de coulissen doen ze dat soms nog wel. Maar het ligt moeilijker. Veel hangt af van hoe de zelfstandige uitbater ermee omgaat. Het feit dat de vakbond zijn rol niet meer kan spelen, is echt wel een verlies voor de mensen op de werkvloer."

Welke oplossingen zien jullie?

VAN DAMME: "We willen ook vakbondswerk in de verzelfstandigde winkels. In nogal wat gevallen hebben de zelfstandige winkeluitbaters meer dan één winkel in beheer. Op die manier hebben ze vaak wél meer dan 50 werknemers – de grens die vakbondswerk mogelijk maakt. We willen ook dat de loon- en

arbeidsvoorwaarden in alle sectoren van de retail gelijkgetrokken worden. Het overleg daarover is opgestart. Maar eenvoudig wordt dat niet."

De teloorgang van Delhaize heeft ook andere pijnpunten blootgelegd.

VAN DAMME: "Ja, in de loop van het afgelopen jaar zijn we op nogal wat gaten in de wetgeving gebotst. Delhaize heeft nooit iets onwettelijks gedaan, maar flirtte altijd wel heel hard met de grenzen van de wet. De hele verzelfstandiging van de winkels viel niet onder de Wet Renault (wetgeving die werknemers sinds de sluiting van Renault Vilvoorde in de jaren '90 beter beschermt bij een collectief ontslag, nvdr), omdat het in strikte zin niet ging over een 'ontslag' maar een 'personeelsoverdracht'. Het is voor

ons duidelijk dat die wet moet worden bijgeschaafd.

Ook het stakingsrecht was in gevaar.

VAN DAMME: "Inderdaad. Om te beginnen waren de juridische procedures. Met dwangbevelen en deurwaarders werd het ons onmogelijk gemaakt om actie te voeren. We mochten zelfs geen pamfletten uitdelen aan de winkelbezoekers. Daarnaast werden tijdens de stakingen studenten ingezet om de winkels open te houden. De wet verbiedt om interimers in te schakelen, maar over studenten wordt niet gesproken, omdat ten tijde van de wetgeving studentenwerk nog enkel tijdens schoolvakanties mocht. Maar nu mag studentenwerk het hele jaar door. Dus moet de wet aangepast worden."

Ook de supermarktenstop is nog steeds een vakbondspiste. Hoe zie je dat?

VAN DAMME: "De komst van steeds meer supermarkten maakt overal de marges kleiner. Het personeel is daar de dupe van. Maar ook 'gewone' zelfstandigen hebben het steeds moeilijker om te overleven, want echt zelfstandig zijn de Delhaizes niet. Ze zijn met handen en voeten gebonden aan de prijzen, producten en acties die Delhaize oplegt. Die strenge eisen verplichten de uitbaters om soms ook buiten de wettelijke lijntjes te kleuren. Dat bleek toen in volle Delhaizestrijd de uitbater van een zelfstandige vestiging betrapte werd op zwartwerk. Wij willen daarom dat Delhaize ook verantwoordelijk blijft voor wat er gebeurt door de zelfstandige uitbaters."

INDEXAANPASSINGEN

Gelukkig bestaat er in ons land een systeem van automatische indexering. Daardoor stijgen de lonen met de prijzen. Dat is niet vanzelfsprekend, maar het resultaat van de vakbond onderhandelde akkoorden. Het systeem ligt onder vuur. Maar het spreekt

voor zich dat acv Puls de loonindexering wil behouden.

De sector waarin je werkt, staat op je loonfiche of contract aangegeven als paritair comité (PC), gevolgd door een cijfercode.

MAART 2024

PC 201	Zelfstandige kleinhandel: Alle lonen worden verhoogd met 2%.
PC 202	Kleinhandel in voedingswaren: Alle lonen worden verhoogd met 2%.
PC 202.01	Middelgrote levensmiddelenbedrijven: Alle lonen worden verhoogd met 2%.
PC 227	Audiovisuele sector: Alle lonen worden verhoogd met 2%.

Zorgplicht in toeleveringsketens

Het mooie T-shirt dat je kocht of de nieuwe gsm die je online bestelde, legden een lange en niet zo transparante weg af voor je ze in handen kreeg. De grondstoffen, half-afgewerkte producten en diensten passeren vaak heel wat grenzen vooraleer ze 'af' zijn. Voor ACV Puls telt iedere werknemer in deze internationale keten. Gelukkig is er nu een Europees wetgevend kader dat zorgplicht concreet maakt. Zorgplicht dwingt bedrijven om na te gaan hoe het in hun waardeketen gesteld is met de mensen- of arbeidsrechten. Het verplicht hen ook om eventuele slachtoffers herstel aan te bieden. Bedrijven moeten nu via een actieplan hun bedrijfsbeheer concreet maken. De wetgeving is het resultaat van jaren vastberaden druk door vakbonden en middenveldorganisaties. Sommige lidstaten vertragen het wetgevend proces en zwakten ambities af. Daardoor daalde bijvoorbeeld het aantal bedrijven die dat door deze wet gevat wordt van 16.000 naar 7.000. Toch zijn deze eerste wettelijke regels een opsteker. Het zorgt ervoor dat Europa voorop loopt in de bescherming van vakbonds- en werknemersrechten en het milieu.

Mentale gezondheid op agenda EU

Sinds januari is België voorzitter van de Europese Raad. Eén van de thema's die ons land hoog op de agenda zette, is de mentale gezondheid van werknemers. Cijfers van voor corona tonen aan dat ongeveer 84 miljoen mensen in de Europese Unie worstelen met hun geestelijke gezondheid. Dat is ruwweg één op zes. De coronacrisis, de oorlogen op ons continent en de economische malaise verergerden de problemen nog. In juni 2023 bleek dat 46 procent van de EU-bevolking het afgelopen jaar kampte met emotionele of psychosociale problemen. Opmerkelijk is dat mensen die lager op de sociaaleconomische ladder staan, meer lijden onder werkdruk en meer risico lopen op burn-out. Ook mensen met een lager opleidingsniveau, vrouwen en jongeren blijken vatbaarder. Eind januari bracht België de nationale ministers samen met de Europese sociale partners en deskundigen inzake gezondheid en veiligheid op het werk. Samen onderzoeken ze hoe ze de geestelijke gezondheid van werknemers kunnen opkrikken en psychosociale risico's op de werkplek beperken. Eén voorstel is een Europese richtlijn over psychosociale risico's. Dat zou een flinke stap vooruit zijn. In landen die nu al dergelijke wetgeving hebben, blijkt die aanzienlijk succesvol. Collectieve inspanningen helpen om te evolueren naar gezondere, gelukkigere en dus productievere werkplekken voor iedereen. www.etui.org

Cupcakes voor het retailpersoneel

Op Internationale Vrouwendag deelde ACV Puls cupcakes uit aan personeel uit de retail – bij uitstek een vrouwelijke sector. In liefst veertien winkels werden de medewerkers getraakteerd op overheerlijke gebakjes. En ook op de Bruul in Mechelen trok een Pulsploeg van winkel naar winkel. De reacties waren zeer positief. Dat smaakt dus naar meer! Ongetwijfeld komt er nog een vervolg op de actie, die de aandacht vestigde op het belang van gelijkheid tussen mannen en vrouwen. Ook buiten Vrouwendag laat ACV Puls het thema niet los en blijven we ons onophoudelijk inzetten voor gelijkheid op elke werkvloer, maar ook daarbuiten. De cupcakeactie was een kleine, maar belangrijke stap in die bredere strijd voor gelijke rechten.

Amazon mag Europees Parlement niet meer in

Sinds 2021 geldt een strengere lobbywetgeving bij de Europese Unie. Zonder registratie mogen lobbyisten niet meer actief zijn in het Europees Parlement, de Raad of de Europese Commissie. Zo wil de EU werken aan transparantie en misbruik aan banden leggen. Dertig vakbonden en middenveldorganisaties maakten nu van deze wetgeving gebruik om Amazon te laten weren uit Europese instellingen. Het is de tweede keer in de geschiedenis van het Europees Parlement dat zoiets gebeurt. De beslissing komt er na herhaalde weigering van Amazon om hoorzittingen in het Europees Parlement bij te wonen over de arbeidsomstandigheden in de magazijnen. Amazon was tot voor kort een frequente bezoeker van het Europees parlement. Alleen al in januari had het negen ontmoetingen met parlementsleden, waaronder een ontmoeting een dag na de hoorzitting. De Europese dienstenvakbond UNI Europa is tevreden. Amazon behandelt onze democratische instellingen zoals het zijn werknemers behandelt: met minachting. Na jarenlange kritiek op Amazon voor uitbuiting, schending van antitrustwetten, belastingontduiking en nalatig milieubeleid toont het Europees Parlement dat Amazon onze democratische instellingen niet zonder consequenties kan negeren.

www.uni-europa.org

Acv Puls legt eisenpakket voor de volgende regering op tafel

WACHTEN KAN NIET MEER

📍 Jan Deceunynck | 📍 Daniël Rys

Met de politieke verkiezingen op nauwelijks twee maanden afstand, verpakte acv Puls de noden in zorg, welzijn en cultuur in een gebald memorandum met de duidelijke titel 'Wachten kan niet meer'. Ingrijpen is dringend, is de boodschap. Om de wachtlijsten weg te werken en de loon- en arbeidsvoorwaarden op te krikken volstaat het terughoudend beleid niet. Als de overheid niet van de ene zorgcrisis in de andere wil blijven sukkelen, is er meer nodig.

“En we kunnen zeker niet terug naar de tijd van besparingen,” zeggen Olivier Remy en Michael Vandenbroucke van acv Puls. “De voorbije jaren zijn er, ook onder druk van corona, stappen vooruit gezet. Maar je hoort nu al dat sommige partijen opnieuw spreken over besparingen in de zorg. En vergeet niet dat ook de huidige Vlaamse regering is gestart met forse bezuinigingen in zorg en welzijn. Als gevolg van de coronacrisis én onze acties, werden besparingen teruggedraaid en konden we sociale akkoorden afsluiten in 2020 en 2021. Maar we willen onder geen beding terug naar die *business as usual*.”

Vergrijzing

‘Meer doen met minder’ was de afgelopen decennia het credo van opeenvolgende regeringen, die via ‘efficiëntiewinsten’ tot op het bot sneden in de budgetten voor zorg, welzijn en cultuur. “Die opeenvolgende besparingen en het gebrek aan investeringen hebben geleid tot de huidige problemen,” weet Remy. “Wachtlijsten, personeelstekort, onaantrekkelijke arbeidsvoorwaarden... Als je bespaart terwijl de noden groter worden, weet je dat daar problemen van komen. Hoe kan je besparingen in de zorg rijmen met de vergrijzing? Iedereen wéét dat de kosten zullen verhogen en dat er méér volk zal nodig zijn in de sector.”

Toch zijn de twee non-profitspecialisten er niet gerust in. “Er is inderdaad de voorbije jaren wel wat gebeurd,” erkent Vandenbroucke. “We hebben na corona mooie akkoorden gesloten. Dat was hoog nodig. Maar het dreigt nu terug de andere richting uit te gaan. En een ruk naar rechts zal geen verbetering brengen. Het zal de zorg enkel nog meer in een hoekje duwen. Daarom is het nu meer dan ooit noodzakelijk om op tijd op tafel te kloppen en de zorgen van onze sector nu al op tafel te leggen.”

Tandvlees

Een van de grootste problemen zijn de tekorten in het aanbod. “In de jeugd- en de gehandicaptenzorg, de kinderopvang en stilaan opnieuw in de ouderenzorg, zijn er wachtlijsten en krijgen mensen niet de zorg die ze nodig hebben,” vertelt Vandenbroucke. “De vraag groeit. Mensen hebben zoveel meer noden dan waar de sector op kan inspelen. Denk bijvoorbeeld ook aan de wachttijd voor een psycholoog. Dat frustrereert. Zorgpersoneel wil niets liever dan inspelen op wat er nodig is, dan goed te kunnen zorgen. Maar door personeelsgebrek kan dat niet. Het personeel zit nu al op het tandvlees. Om de wachtlijsten weg te werken met een kwalitatief aanbod is er daarom nood aan méér handen in de zorg. Met flexi-jobs en andere nepstatuten gaan we het niet redden. Wij willen volwaardige bijkomende jobs. En we willen praten over

aangepaste personeelsnormen. Want de huidige personeelsbezetting is niet meer in overeenstemming met de uitdagingen van vandaag.”

Arbeidsduurvermindering

De sector kampt ook met een nijpend personeelstekort. “Het einde van de babyboomgeneratie stroomt nu uit,” legt Remy uit. En het blijkt moeilijk om evenveel nieuwe mensen te vinden. “Werken in de zorg is mooi, en waardevol, er zit ook een engagement in waar je fier op kan zijn. Maar dat mag ons niet blind maken voor het gegeven dat het vaak intensieve en zware jobs zijn. En door de krappe bezetting is het ook nog eens heel hectisch om alle shiften gevuld te krijgen. De mensen moeten het werk ook kunnen volhouden. Voor oudere werknemers biedt de arbeidsduurvermindering in de sector alvast wat soelaas. Maar ook jongeren worstelen met de veelheid van het werk. Iedereen heeft nood aan een leefbare job, die je kan

“Vergeet niet dat de huidige Vlaamse regering is gestart met forse bezuinigingen in zorg en welzijn. We willen onder geen beding terug naar die business as usual.”

combineren met je privéleven. Een verlaging op termijn van de arbeidsduur zal zorgen voor meer zuurstof. Maar ook voor meer gelijkheid tussen mannen en vrouwen. We merken dat een aantal politieke partijen op de ene of de andere manier het idee van de verlaging van de voltijdse arbeidsduurverlaging oppikken. De combinatie werk en privé doorheen de loopbaan wordt de komende jaren opnieuw brandend actueel.”

Privatisering

Een andere uitdaging is de privatisering van de sector, vooral in de woonzorgcentra en in beperkte mate de kinderopvang. “Het spreekt voor zich dat we zorg en welzijn niet willen overlaten aan de winsthonger van de markt. Commercialisering druist in tegen de essentie van zorg en welzijn. Het is een gevaarlijke evolutie. Daar hebben we de voorbije jaren, samen met tal van nationale en internationale organisaties, en geholpen door speurwerk van

journalisten, hard rond gewerkt. Dat heeft ertoe geleid dat men in de politiek de gevaren van de commercialisering beter begint in te zien. De Vlaamse regering besliste onlangs dat woonzorgcentra geen winst meer mogen maken op de zorg. De maatregel moet in de praktijk nog uitgevoerd worden, maar dit kan paal en perk te stellen aan de uitwassen en dat is echt nodig om die sector minder aantrekkelijk te maken voor commerciële spelers. Maar we maken ons geen illusies. De dreigende commercialisering is niet weg. Samen met onze partners blijven we daarom op de nagel kloppen. Zorg is geen koopwaar.”

Sterkste schouders

De komende jaren wil ACV Puls bij de overheid aandringen op een stabiele financiering van de sector. “Het is duidelijk dat de volgende regering bijkomende middelen zal moeten zoeken. Dat is niet evident, want Europese regelgeving

dreigt de marges voor investeringen in de zorg te verkleinen,” weet Vandenbroucke. “Samen met onze Europese vakbondspartners dringen we daarom aan op soepelere regels voor de zorgsector. Maar ook Belgische politici kunnen echt wel iets doen. Een rechtvaardige fiscaliteit creëert ruimte voor investeringen. Het is tijd om de sterkste schouders te laten bijdragen om investeringen in de zorg mogelijk te maken. Meer aanbod, hogere personeelskosten, maar ook nog eens duurzame klimaatinvesteringen, maken zorg fors duurder. Als politici daar geen rekening mee houden bij het bepalen van de budgetten, zullen die extra kosten afgewenteld worden op de patiënten en gebruikers. Dat is niet te keuze die wij maken.”

Meer weten over de politieke eisen van ACV Puls in de non-profit? Je vindt het volledige memorandum op www.wittewoede.be.

#ACVPuls WAT GEBEURDE ER OP DE SOCIALE MEDIA?

Veel van wat we doen, lees je in dit magazine. Maar nog veel meer vind je op onze sociale media. Hieronder een greep uit wat daar te zien was. Maar volg ons vooral ook zélf. Dan blijf je altijd op de hoogte van wat er gebeurt.

BLIJF JE GRAAG OP DE HOOGTE? VOLG ONS OP
www.linktr.ee/acvpuls

Vakbond bij Allianz blijft alert

“OOK ALS ALLES OGENSCHIJNLIJK GOED GAAT, IS VAKBONDSWERK NODIG”

📍 Sofie Van Der Vreken

In nogal wat bedrijven zijn er niet echt grote problemen. Toch is ook daar vakbondswerk niet overbodig, weten ze bij Allianz. “De directie heeft niet altijd evenveel respect voor gemaakte afspraken. Of ze probeert eenzijdig veranderingen aan te brengen. Maar dat is buiten ons ons gerekend,” lachen personeelsvertegenwoordigers Brenda, Anne, Brigitte, Jan en Ruben.

“Het klopt dat we in een sector werken waar de loon- en arbeidsvoorwaarden niet slecht zijn. Het komt er daarom vooral op aan die goede afspraken te behouden en te doen naleven,” vertelt Anne Costermans. En collega Jan Laermans vult aan: “Die goede afspraken zijn er natuurlijk ook niet vanzelf gekomen. Ik doe al heel lang aan vakbondswerk. Onze grootste trots binnen Allianz is onze arbeidsovereenkomst. Die is bijzonder uitgebreid, met veel mooie verworvenheden erin. Da’s het werk van jaren vakbondsinzet. De directie is daar niet altijd even blij mee,” lacht hij.

Contact houden met de werkvloer is essentieel om te horen waar er aan

afspraken gemorrelt wordt. Maar dat blijkt wel een uitdaging. “Door het vele thuiswerk is het soms moeilijk om contact te houden,” merkt Anne Costermans op.

Bij Allianz is duidelijk een ervaren vakbondsploeg aan het werk. “We mogen er best trots op zijn dat er in onze kern heel wat kennis en expertise zit,” merkt Brenda op. “We komen regelmatig samen om kennis uit te wisselen en elkaar korte opleidingen te geven. Dat zorgt ervoor dat wij over sommige dingen meer weten dan onze eigen HR-dienst. Collega’s kloppen daarom ook vaak bij ons aan om iets te laten nakijken.”

Die kennis delen ze met de werkvloer via de digitale brochure ‘Groen Licht’. “Daarin staat informatie

rond thema’s waar we veel vragen rond krijgen of die inspeelt op de actualiteit. We proberen actuele thema’s zoals bijvoorbeeld de crisis in de kinderopvang, te linken aan bestaande afspraken binnen Allianz,” legt Brenda uit. Met de sociale verkiezingen in zicht heeft de ervaren ploeg zich nog versterkt met nieuwe kandidaten. Brigitte Drouet is een Franstalige collega die door haar tweetaligheid een sterke meerwaarde brengt. “Precies daarom zet ik alsnog deze stap, op het einde van mijn loopbaan,” legt ze uit. Ook Ruben Hombroux zet zijn eerste stappen in het vakbondswerk. “Ik werk al negen jaar voor Allianz, maar zie deze nieuwe uitdaging helemaal zitten.”

WAT ALS JE WIL OPKOMEN BIJ DE POLITIEKE VERKIEZINGEN?

📍 Audrey Rottier | 📍 Shutterstock

Binnenkort zijn er niet enkel sociale, maar ook politieke verkiezingen. Wanneer je op gemeentelijk, provinciaal, gewestelijk of gemeenschapsniveau wil opkomen, ben je niet verplicht dat aan je werkgever te vertellen. Maar als je dat wél doet, ben je beschermd tegen ontslag, zelfs als je niet verkozen wordt.

Je moet dan wel binnen de zes maanden vóór de verkiezing je werkgever informeren via een aangetekende brief. Vanaf dat moment ben je beschermd tegen ontslag. Word je niet verkozen, dan loopt de bescherming tot drie maanden na de verkiezing. Word je wel verkozen, dan ben je beschermd tot zes maanden na je volledige mandaatperiode. Tijdens die periode kan je niet ontslagen worden, behalve om een reden die niets te maken heeft met je kandidatuur. Ontslaat je werkgever je toch, dan heb je bovenop je opzegvergoeding recht op een forfaitaire vergoeding van zes maanden brutoloon. Deze bescherming geldt enkel voor wie werkt in de privésector. In het gesubsidieerde onderwijs geldt een andere regeling.

Tijdens je politiek mandaat heb je onder bepaalde voorwaarden recht op politiek verlof. Dat is enkel voorzien voor een lid of voorzitter van de provincieraad, agglomeratieraad, gemeenteraad, districtsraad, federatieraad, gemeenschappelijke gemeenschapscommissie in Brussel, Vlaamse gemeenschapscommissie, Franse gemeenschapscommissie, OCMW-raad, Raad van de Duitstalige gemeenschap of het

uitvoerend college. Je arbeidsovereenkomst wordt dan geschorst tijdens de periode dat je daarvoor op het werk afwezig bent.

Het aantal dagen politiek verlof verschilt naargelang je lid bent van een ‘raad’ of een uitvoerend mandaat bij een lokaal bestuur uitoefent. De regeling is dus niet van toepassing op de bestendig afgevaardigden en ook niet op de ministers of parlementsleden. Voor die mandaten mag je niet zonder akkoord van je werkgever afwezig blijven op het werk.

Tijdens je politiek verlof heb je recht op je (begrensde) normale loon, dus alsof je die dag gewerkt zou hebben. Je werkgever krijgt dan een terugbetaling van je loon door de instelling waar jij het mandaat uitoefent. Ben je verkozen tot burgemeester, schepen, voorzitter of lid van een bureau van de districtsraad, districtsburgemeester, districtsschepen of voorzitter van het OCMW? Dan heb je geen recht op doorbetaling van je loon. Volstaat je politiek verlof niet om je mandaat uit te oefenen? Spreek dan eventueel met je werkgever nog andere verlofstelsels af.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
A	22		21		9				4		
B											
C	15			2			24			6	
D			18					13	28		
E		8				1					16
F							19				
G		14		5							
H			25				20				
I	27				10	26			7		
J			12				3		23		
K						17		11			

Horizontaal

- A Gedaan maken
- B Slaperig
- C Klungelig – knock-out
- D Aangeboren
- E Parfum – onderzoeksruimte
- F Afsluitdijk – holte
- G Keukentoeistel – behandeling
- H Betrekkelijk
- I Eerwaarde heer – afwijzend
- J Brutaal
- K Verdraagzaamheid

Verticaal

- 1 Levensgevaarlijke wandelaar
- 2 Primitief huisje
- 3 Beëindigen – wereldoorlog
- 4 Oorlogswapen
- 5 Gebied – schaamte
- 6 Tafel – etmaal
- 7 Gespuis – zoogdier
- 8 Meeval
- 9 Boomsoort – blootloper
- 10 Gril
- 11 Kunsttak

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13		
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28

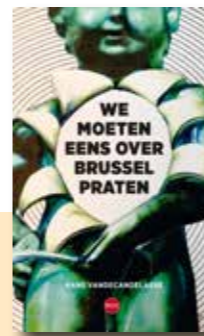
De oplossing van de vorige prijsvraag was 'Stel je kandidaat voor het ACV'. C.H. uit Ruislede werd door loting uit de juiste antwoorden getrokken en wint een boekenbon van 25 euro. Proficiat!

Stuur je antwoord voor het nieuwe kruiswoordraadsel naar puzzelpulsmagazine@acv-csc.be, ten laatste op 26 april 2024. Of stuur een briefje met de oplossing, naam, adres en lidnummer naar Puls Magazine, Sudermanstraat 5, 2000 Antwerpen. De winnaar ontvangt een boekenbon van Standaard Boekhandel ter waarde van 25 euro.

Door deel te nemen aan de wedstrijd verklaar je je akkoord met het wedstrijdreglement. Scan de qr-code.

We konden ook 3 gratis exemplaren weg-schenken van boek 'Wiens Belang' van Marijke Persoone. De onschuldige hand maakte deze lezers / lezeressen blij met een exemplaar: C.J. uit Tongeren, P.B. uit Charleroi en D.D.D. uit Zwijnaarde.

We moeten eens over Brussel praten

“Onlangs wierp mijn buurman de handdoek in de ring. We waren de laatste Belgo-Belgen in mijn straat in Anderlecht. Hij kon al de ‘vreemden’ niet meer aan en trok weg naar Ninove. Ik wens hem moed, want binnen afzienbare tijd zal toenemende hyperdiversiteit hem ook daar bijbenen.”

Het zijn woorden van Hans Vandecandelaere die bijna tien jaar geleden al een boek schreef over Molenbeek, de ‘Bronx van Brussel’ zoals hij het toen met liefdevol sarcasme noemde. Voor zijn nieuwe boek verschoof de auteur zijn focus naar Brussel.

Drie jaar lang onderzocht hij het samenleven in Brussel, zijn thuisstad met een slechte naam. In Vlaanderen wordt Brussel vaak afgeschilderd als een *hellhole*. Maar wat vinden de Brusselaars zelf? Vandecandelaere deed iets wat weinigen hem voordeden: hij ging het hen vragen. Meer dan tweehonderd Brusselaars liet hij aan het woord, van leerkracht tot arts, van jeugdwerker tot restauranthouder. Uit hun verhalen rijst de stad op als een gigantisch meerstemmig orkest van groepen en subgroepen. Een metropool waar je van de ene wereld in de andere stapt. Over transmigranten en expats, gewokte eendentong en Congolese peper, lofts en krotten, Flamands en drarries, maagdelijkheidscertificaten en de kracht van parades.

i Interesse in ‘We moeten eens over Brussel praten’ van Hans Vandecandelaere? Stuur dan je naam en adres vóór 26 april 2024 naar topboek@acv-csc.be en maak kans op één van de drie exemplaren die we gratis weggeven.

FILM

LA CHIMERA

t Karin Seberechts

“Mochten de Etrusken er nu nog zijn, dan was er wellicht geen machismo geweest in Italië.” De tot de camera gerichte, Franse kwinkslag komt van een jonge vrouw tijdens een uitgelaten driekoningenoptocht in landelijk Toscane.

Italiaans filmmaakster Alice Rohrwacher knoopt er met *La Chimera* een bruisende vertelling aan vast over een troepje grafrovers, of *tombaroli*. Dolend middelpunt van haar verhaal is Arthur, een melancholieke Engelsman die begin de jaren 1980 na een verblijf in een Toscaanse cel terugkeert naar Riparbella, het godvergeten dorp van zijn verdwenen geliefde, Beniamina. Alleen hijzelf en Beniamina’s moeder Flora geloven nog in haar terugkomst. Haar zussen verklaren haar dood. Arthur is nog maar net naast Flora’s oot magnifieke, nu desintegrerende landhuis neergestreken, of de vrienden van vroeger nemen hem alweer op sleeptouw. Het lui-mige gezelschap doet graag een beroep op zijn zesde zintuig, dat hem, met of zonder wichelroede, feilloos leidt naar Etruskische graftombes én naar de eeuwenoude artefacten die erin verborgen liggen. Die leveren de *tombaroli* namelijk een aardige duit op. Maar de opgedolven voorwerpen, die “nooit bestemd waren voor de ogen van de levenden”, voeren de Engelsman steeds vaker naar droombeelden van zijn verloren liefde. *La Chimera* is op het eerste

gezicht een eenvoudig vertelsel, op tijd en stond van commentaar voorzien door troubadours en Beniamina’s als een Grieks koor opduikende zussen. En toch weet je soms niet waar eerst kijken in deze van geschiedenis, symboliek én begoocheling doordrongen fabel. Rohrwacher schetst haar land, of streek, als een geplunderde schatkamer, waarin de zielen uit vervlogen geliefde, pasmunt hun zeg blijven doen. De sombere hoofdfiguur – een innemende Josh O’Connor – torst die vaststelling bijna zichtbaar op de schouders. Dat die last, of een daaruit voortvloeiende melancholie, wel opflakert maar niet echt de boventoon is gaan voeren in deze film, is verademend. Rohrwacher zet met *La Chimera* een morsige maar schalkse vertelling neer, waarin het zigeunerinnenkoor van Verdi’s *La traviata* zonder verpinken weerklinkt naast Kraftwerk, Schubert en Franco Battiato. Wervelende *commedia dell’arte* is dit, eigentijds én eigenwijs.

La Chimera is vanaf 3 april te zien in de Belgische bioscopen.

ACV PULS: SECRETARIATEN EN -STEUNPUNTEN

- **ACV PULS AALST**
Hopmarkt 45
9300 Aalst
T + 32 9 265 43 00
acv-puls.oost-vlaanderen@acv-csc.be
- **ACV PULS ANTWERPEN**
Nationalestraat 111
2000 Antwerpen
T + 32 3 222 70 00
acv-puls.antwerpen@acv-csc.be
- **ACV PULS BRUSSEL**
Pletinckxstraat 19
1000 Brussel
T + 32 2 557 86 40
acv-puls.brabant@acv-csc.be
- **ACV PULS GENT**
Poel 7
9000 Gent
T + 32 9 265 43 00
acv-puls.oost-vlaanderen@acv-csc.be
- **ACV PULS HALLE**
Vanden Eeckhoudtstraat 11
1500 Halle
T + 32 2 557 86 40
acv-puls.brabant@acv-csc.be
- **ACV PULS HASSELT**
Mgr. Broekxplein 6
3500 Hasselt
T + 32 11 29 09 61
acv-puls.limburg-kempen@acv-csc.be
- **ACV PULS KEMPEN**
Korte Begijnenstraat 20
2300 Turnhout
T + 32 14 44 61 55
acv-puls.limburg-kempen@acv-csc.be
- **ACV PULS LEUVEN**
Martelarenlaan 8
3010 Kessel-Lo
T + 32 2 557 86 40
acv-puls.brabant@acv-csc.be
- **ACV PULS MECHELEN-RUPEL**
Onder Den Toren 5
2800 Mechelen
T + 32 3 222 70 00
acv-puls.antwerpen@acv-csc.be
- **ACV PULS VILVOORDE**
Toekomststraat 17
1800 Vilvoorde
T + 32 2 557 86 40
acv-puls.brabant@acv-csc.be
- **ACV PULS WAAS & DENDER**
H. Heymanplein 7
9100 Sint-Niklaas
T + 32 9 265 43 00
acv-puls.oost-vlaanderen@acv-csc.be
- **ACV PULS WEST-VLAANDEREN**
Henri Horriestraat 31
8800 Roeselare
T + 32 56 23 55 61
acv-puls.west-vlaanderen@acv-csc.be

MISSIE VAN ACV PULS

ACV Puls is een vakbond die als deel van het Algemeen Christelijk Vakverbond (acv) opkomt voor meer en sterkere rechten voor werknemers (m/v/x). ACV Puls is een onafhankelijke democratische organisatie met leden en militanten, die streeft naar solidariteit onder werknemers. Nationale en internationale solidariteit is een belangrijk doel en bindmiddel. ACV Puls staat voor een democratische kijk op de samenleving. Samen met gelijkgezinde bewegingen wil ze een strijdbare macht zijn.

SOCIALE
VERKIEZINGEN
2024

KIES VOOR

OPLOS- SINGEN

STEM ACV

LIJST

2

ACV PULS

CONTACTEER ONS

Heb je een vraag over je werksituatie? Dan ben je bij ACV Puls aan het juiste adres!

Maak best eerst een afspraak via telefoon of mail. Dan maken wij graag tijd voor je! Onze contactgegevens vind je hiernaast.

Heb je een vraag over je werkloosheidsuitkering? Contacteer dan het lokale dienstencentrum van het ACV. Je vindt hun gegevens op de contactpagina van www.hetacv.be.